

EL POBLE CATALÀ

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XII. NÚM. 3728

BARCELONA, DIVENDRES, 11 DE JUNY DE 1915

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Fins el 19 de juny
VENDA MOBLES
a preus excepcionals de

i articles per a Taula i Cuina

Varialíssim assortit :: Grans ocasions

Del 14 al 28 de juny

Considerables rebalxes en

: Objectes per a Regal :

Figures, Miralls, Gentres, Relotges, Escribanies, Ceràmica, Perfumeria, Plateria, Borses pell, Banys, Mobles, Menesters viatge, Binocles teatre, Gramofons, Caixes paper

Articles per a Fotografia, Dibuix, Pintura, etc., etc.

EL BARATO

GRANS MAGATZEMS

Berrets per a nens

Berrets piqué blancs a 1'00 pessetes
Berrets batelers, palla a 1'10 »
Berrets batelers, palla fina a 1'25 »
Berrets batelers, palla superior a 1'75 »
Berrets batelers, palla extra a 3'00 »
Berrets per a nenes des de 1'25 »

Trajes Bany Senyora des de 2'50 pessetes

Els catalans que moren per la França

Pere Ferrrés-Costa

Ara fa quatre anys, quan la Maria Barrientos acabava d'arribar a Petrograd on devia començar la seva campanya artística, el primer que anà a saludar-la a l'hotel on posava, fou l'inoblidable Ferrrés-Costa.

—També aquí a Rússia?—li digué, extranyada, la excel·lent artista saludant-lo afectuosament.

—També a Rússia, senyora. I qui sab a quins altres països me portarà la meua sort per a que pugui tornar-vos a saludar novament.

—Massa inquietut, compatriota.

—Tal vegada. I és que'm domina les grans aventures i el meu ideal és correr món.

—Són massa anhels per tant poca experiència.

—Tenia raó la gentil Maria Ba-

i un altre món, unes noves ansies.

Estudià llargament en museus i biblioteques, afinant el seu esperit estudiós, rebel a tota llei i apassionat per noves teories. Feu algunes traduccions i donà varies conferències importants, algunes sobre costums i usatges de Catalunya, especialment a Petrograd, on estant al servei com a secretari particular d'un famós general rus, pogué organitzar ben amplement festes i representacions netament catalanes donant a conèixer música i composicions de la nostra terra.

Així se trobava quan aquella milionària russa, jove, viuda i elegant, amb qui més tard se'l veia a París passejant-se opulentment pel Bosc de les Tulleries amb un riquíssim autè, se l'emportà a casa seva per a tenir-lo com a preceptor de sos fills i com a company inseparable. Com inevitable resultat d'aquesta pretensió femenina, fou aparatosa i caballerescament desafiada per l'actor holandès Molière, la sortida d'un teatre de Brusselles.

Tot molt brillant, molt aventurer, molt boemi. En Ferrrés-Costa, amb la seva excessiva modestia en el parlar, la seva figura d'humil i la seva correcció esquisida, era un home divers i vari.

El seu aire elegant i atractiu, sempre suavisador i precís, li feu gustar les ambrosies i delectacions d'una societat alta i refinada; el seu criteri d'home modern, la seva il·lustració extensa i avalada, li donà un nom i una fama que ben ostensiblement li ha reconegut el confrare *Las Noticias* qui tenia pel seu intel·ligent corresponent una verdadera i profunda afeció, i la valentia del seu esperit, les nobles ansies de batallador incansable per un ideal i una llibertat que venerava, li feren exposar la seva sang i la seva vida en holocauste d'aquesta fè i d'aquesta causa entrançable.

A la capital de França, les estades d'en Ferrrés-Costa, sempre foren incidentades. Visqué un temps al barri llatí, entre jueus i artistes, amb alguns catalans que pogueren apreciar les seves qualitats i els seus desficiis. Però sempre els seus anhels l'allunyaven novament. Allà s'hi trobava, fa un any, precisament pel Juny, quan el nostre Orfeu Català va donar-hi aquelles cèlebres audicions.

Per cert que d'aquesta època, en guardem encara un article d'ell que no s'arribà a publicar per lo violent i exasperat, protestant amb molta trassa i justesa de conceptes de que'l nostre Orfeu anés a París ostentant aquells grandiosos cartells en castellà, en els quals se anunciava que hi anava baix l'alt patronatge de Sa Magestat el Rei D. Alfons XIII.

Lo demés, lo demés ja ho saben els nostres llegidors.

Al iniciar-se la guerra estigué de pas per Barcelona, on tingué el temps precís per a saludar la seva família que residia a Sant Vicens dels Horts, el seu poble nadiu, i a alguns amics dilectes. Fou una sorpresa per a nosaltres ben agradable i que mai més oblidarem. Poc després, *El Poble Català* donava compte de que en Ferrrés Costa, junt amb un altre jove castellà si mal no recordem anomenat Huertas, anava al davant d'una manifestació de francesos patriotes que volien la guerra, vitorejant pels carrers i places de París, amb un entusiasme sens limit, en el paroxisme del qual, aquest jove escriptor arbolava heroicament una bandera francesa i es constituïa soldat, amb garridesa i satisfacció, en el primer regiment de voluntaris estrangers que va formar-se.

Guerrejà com un brau; passà dies i més dies en les trinxeres de la Champagne i fou sempre un

abnegat i un dels més heroics soldats que restem i res l'afrontava.

En un moment donat, més de deu troços de bomba caigueren entorn meu sense ferir-me. Fins ara he sigut afortunat. He perdut ja molts companys de combat. Aprop meu, un d'aquells, tingué els dos ulls arrencats per un esclat d'obús. Que'l bon geni no's deixi i que'ns poguem reveure a viat per a celebrar la victòria dels aliats.

Així ens escriví el 16 d'Abril passat. D'allavors ençà, les seves lletres eren cada cop més esfereïdores i horribles.

Ara de poc, quan va ésser traslladat al Nord d'Arras, prop de Lille i en terres de l'Artois, des d'on ens comunicava que anaven a començar una sèrie de combats terribles, vàrem témer tot seguit per una fi malhaurada d'aquest nostre gran amic; i quan mes esperàvem aquelles seves cròniques a *Las Noticias* tant interessants i viscudes, el propi diari ens donà la notícia de la seva mort, junt amb casi tots aquells vuitcents catalans que lluitaven en aquell regiment i en les avençades.

El comunicant de la notícia, diu qu'en Ferrrés-Costa moria cridant fortament: *Visca la França i visca l'Espanya!* Només un català—homes, els de Catalunya, que's llençen a la bona aventura i triomfen—era capaç de fer lo que feu en Ferrrés-Costa. El minyó pagès que per fugir de la quinta emigra i corra món, festeja mil·lionaries, puja a la tribuna d'un Ateneu rus, és secretari d'un general, entra a una ambaixada, se fa voluntari i mor al peu de les trinxeres defensant la causa de la llibertat... és ben bé un català tot d'una peça.

Malhaurat amic, inolvidable escriptor i patriota. Que les seves il·lusions i quimeres, el seu coratge i fermesa de conviccions, serveixin per a dur-nos una mica més d'abnegació, una mica més de fè i de fortitud en el nostre abatiment de patriotes, de rebels i de idealistes.

Als catalanistes que conequeren a en Ferrrés-Costa i saberen dels seus fogosos exaltaments i de les seves amistoses benivolències, i a tots els que se'ns coneixen i han tingut vinticinque anys de joventut i d'amor a la patria, els demanem ben afectuosament que tinguin un record ben pietós, una ofrena ben sentida i fervorosa, per aquest màrtir de la llibertat dels pobles, per qui l'amor i la bondat fou sempre la seva major gloria. En Ferrrés-Costa morint per la França, va morir per Catalunya.

J. VIVES I BORRELL

Musicals

Concert a l'Auditorium

A l'Auditorium tingué lloc el dilluns al vespre una refinada sessió d'art gratuïta a càrrec de la gentil cantant Maria de la Mercè Plantada, acompanyada al piano pel seu mestre en Antoni Colomé i amb la cooperació de l'Orfeu Gracienc, dirigit pel mestre Balcells.

L'Escola Catalana d'Art Dramàtic tingué una fèic pensada organitzant aquest concert, que tant contribueix a la cultura del públic, infiltrant-li la flautor exquisida de nostres cants populars i de les cançons originals on la poesia i la música produeix l'encant de la seva noble fusió.

Reuní la senyora Plantada les necessàries condicions que requereix aquest gènere, on l'emissió clara de la paraula acompanyada de l'expressió dolça de sa hermosa veu arriba a l'auditori, fent-li fruit la més pura delectació.

Cançons populars armonitzades per en Alió integraven la primera part, de les quals bisà «Els fadrins de Sant Boi», «La filadora» i «El bon caçador».

IDEARI

Educació

S'ha dit que al nostre poble li falta educació—essencial educació la de no encendre cap cigar allí on hi han dones gentils, la de treure's el capell davant de dones gentils, la de ser amable amb la gent, la de donar les gracies quan algú ha fet alguna cosa en bé nostre, la de conservar en les relacions socials la més estricta cortesia. Això s'ha dit i és, dolorosament, cert. Jo n'he tingut l'experiència. Veureu com.

Fa més d'un any que vaig començar el llibre d'aquest *Ideari*. Aquest llibre, si la sort ho vol, durarà un any més, de manera que el meu treball serà, segons els plans traçats des d'el principi, de dos anys. En l'espera que abarquen tants dies en cada un dels quals he escrit una petita nota fugitiva, he fet, aproximadament, tres cents cinquanta elogis i unes deu «reventades» (perdonem el mot tristíssim i incorrecte!) Doncs bé, jo guardo ordenadament tota la correspondència que he rebut durant aquest temps. Pugen a un costat immensament els anònims insultants en un número si fa o no fa de tres cents cinquanta; hi ha al seu costat les cartes de gracies que deuen ser de deu a dotze. Cada una de les poques «reventades» ha vessat sobre la meua taula un sens fi d'anònims de tota mena i amb tota varietat d'insults; cada un dels elogis ha restat incontestat, ni de paraula ni per carta; una minoria molt exigua ha tingut la bondat de posar quatre lletres de gracies a les bones, a les chorals paraules de l'AMIC.

Educació!... Quants han clamat des de per tot arreu sobre aquesta ensenyança necessària a tot poble que s'estima! No obstant, ahir, al teatre, en un bon teatre, un jove correctament vestit encenia un cigar al costat d'una dona gentil. Passaven a prop seu els encarregats de vetllar pel bon comportament del públic durant els espectacles. I cap d'aquests va adonar-se que aquell jove tenia a la boca un cigar encès.

L'AMIC

ÈCOS

SOL IXENT I SOL PONENT

Per davant nostre passa una jove parella d'enamorats.

Ell té el cabell encrespant, rós tirant a roig; ella llueix una abundosa i ondulada cabellera negra.

Caminen lentament, pausadament, amb ganes de que'l camí se'ls fassi llarg, interminable, per a que trigui a arribar al moment de separar-se.

El braç dret d'ell passa per sobre del braç esquerre d'ella, però no s'hi apoya; no és més que una combinació per a que llurs mans es trobin a un mateix indret. No seria exacte dir que fan bracet; caminen agafats de les mans.

Parlen molt—sobretot ell—i riu sovint. Ell no mira aon posa els peus, fit son esguard sobre el rostre d'ella. Ella camina amb el cap cot sota el pes d'aquella mirada, en la que hi endevina tantes coses dolces i fins alguns pensaments que la fan enorguir. Mes, de tant en tant, ella també el mira; i com que ell és un bon xic més alt que ella, per a esguardar-li els ulls, ella té d'enlairar força la seva mirada. En aquells moments, el mirador d'ella sembla d'admiració, d'èxtasi. En sa mirada encosa hi llegeix tot el glori de son cor, d'adoració.

Un altre diuen, amb ple convenciment: —«No; no és possible estimar-se més intensament de lo que nosaltres ens estimem».

I s'equivocuen.

Darrera d'ells va una altra parella d'enamorats. Ella té el cabell platejat; ell el cap blanc com la neu.

Caminen lentament, pausadament com qui ja no té afany d'arribar a terme o li és indiferent d'arribar-hi més o menys prompte.

El braç dret d'ella s'apoya de debò del braç esquerre d'ell, qui, amb el dret s'apoya amb un bastó.

Parlen poc i amb mitges paraules. S'enten tant bé; hi ha tal identitat i compenetració en els pensaments d'un i altre, que gairebé sense parlar, no més mirant-se, s'entendrien.

Com que s'ha girat una mica d'aire fresc, ella treu del seu sac-de-mà un mocador de seda que portava a prevenció, i l'anusa al coll d'ell. Ell consulta sovint son rellotge, vigilant que no passi

l'hora de fer pendre an ella uns granets medicinals que porta en un tubu guardat a la butxaca de l'ermilla.

De tant en tant ella se'l mira amb una mirada humida, tan plena de tendresa que equival a un afalag. Molts cops després d'un moment de silenci, la mirada d'ella va acompanyada d'una llàgrima silenciosa que ni tan sols ella cuida d'axugar. Probablement l'hi ha acudit aquest pensament: «Si ell se'm morís, pobre de mi!»

Altres cops, després de la pausa silenciosa, és ell qui, sense que vingui a tò, l'hi pregunta: «Estàs bé? posant-hi tanta amorositat a aquesta senzilla pregunta com la que pugui contenir el millor discurs de l'enamorat jove».

Es bonic el crepuscle marítim. Vida, alegria, esperança; avien mirat amb vidres de color de rosa: emperò quanta bellesa també en el crepuscle vesperal! Pau i tranquil·litat, satisfacció de deures complerts i pagats, records dolços alguns, amargs en major nombre, dolorosos els més; tota una vida, passada en comunitat amb una altra vida fent-ne de totes dues una sola, i aspiració a una pau eterna també juns.

Quina de les dues parelles, s'estima més intensament?

SONETS

S'ha posat a la venda el llibre de «Sonets» de l'excel·lent poeta En Joan Arús i Colomer.

Forma un elegant volum d'una vuitantena de planes, pulcrament editat en paper de fil. Agraim l'ofertament.

RECORT PIADOS A UN POETA

Uns amics del jove poeta En Joan Arús i Colomer, mort el passat mes de març a Barcelona, desitjant rendir un afectuós tribut a la seva memòria, tenen intenció de publicar les seves poesies aplegades en un volum de més de cent planes, amb un pròleg del seu íntim amic i literat En Joan Puig i Ferrat.

Els qui s'hi vulguin subscriure, poden remetre l'adhesió a En Joaquim Valentí Bruch, 56.

De l'U.F.N.R.

Junta Municipal
Avís important

Es prega a tots els individus de Junta Municipal, Centres, Joventuts i Comissions de districte que no hagin firmat i segellat l'instància pregant al ball e la rotulació dels carrers Pi i Margall i Vallès i Ribot, que poden fer-ho sols fins aquesta nit, de deu a onze en el C. N. R. del carrer de Ferrán.

Comissió Municipal del Dto. VII

Es prega a tots els individus d'aquesta Comissió que se serveixin assistir a la reunió extraordinària que el celebrará avui a dos quarts de deu en el C. N. R. del districte VII.

El delegat, Ramon Farré.

En Francisco Ayné

Ha retornat de Portugal, amb hi ha passat una llarga temporada entregat als seus afers comercials, el nostre estimat amic en Francisco Ayné Vázquez. Pensa passar una temporada a Barcelona per retornar a Porto, aon viu.

Que siga benvingut el nostre amic Ayné.

La Política

Les Joventuts Radical i Federal de Sabadell han publicat un manifest protestant de les persecucions de que és objecte l'alcalde de Santa Prpetua.

Per protestar d'això celebraran un miting.

—El setmanari republicà «Los Miserables» des del dia 15 d'aquest mes quedarà convertit en diari.

La Redacció ha publicat un manifest anunciant els seus propòsits.

Enants l'ivern

En l'express del matí arribaren ahir de Madrid els diputats a Corts senyors Nogués i Zulueta.

En l'express de França arribà ahir tarde el diputat a Corts senyor Ramos.

En l'express del matí sortí cap a Madrid el senador senyor Elies de Molins.

CANÇONER

EL BON GEGANT

El bon gegant solenne que jo estimo camina al meu davant. Li fem seguit dotze criatures, jo, i una aprenenta menuda de modista. El bon gegant va bellament vestit d'or i de sedes, té la barba molt llarga, és alt, camina molt lentament i molt sovint s'atura.

¡Ai, bon gegant, fas una olor mesclada de ciris, de cireres i ginesta!

GERMINAL

4ª plana

Els Deports : La Diputació

Diversions : La Borsa, etc.

Piperacina MIDY
GOTA. REUMATISMO

ORIGENS

EL MUNICIPI

La sessió d'ahir

A les sis de l'ahir a la tarda començà la sessió ordinària de segona convocatòria presidida pel regidor accidental.

Assistí a la sessió des de la tribuna de la premsa el regidor sindic de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, en Francisco Barceló.

Se llegí i aprova sense discussió l'acta de la sessió anterior.

Despatx oficial

Es dona compte del despatx oficial, en el que hi figuren les següents comunicacions:

Dos oficis de l'Alcaldia relatius a la remoció d'alcaldes de barri del districte primer. (Enterat).

Comunicació del senyor cònsul d'Anglaterra, a Barcelona, en la qual manifesta que ha rebut encàrrec d'expressar al nostre Ajuntament i al noble poble català el sincer i profund agraiement del govern britànic per la manifestació de sentiment expressada per aquesta Corporació amb motiu de la pèrdua del vapor «Lusitania». (Enterat).

Idem del lletat don Lluís Serrahima, remint copia de l'acte proferit pel jutge de primera instància del districte de Lloja, en mèrits dels autos de judici civil ordinari promoguts contra aquest Ajuntament, prenent que's declarés nul i sens valor ni efecte l'acord pel qual es nomenava l'indústria de pomps fúnebres. (Enterat).

Idem del Comitè organitzador del festival popular a benefici de la ensenyança catalana, en el qual expressa son agraiement a aquesta Corporació per haver cedit la Banda municipal per a la festa de Infants i de Flors celebrada al Turó Parc. (Enterat).

Idem del Govern civil de la província de Tarragona, de 11 de maig últim, per la qual s'autoritza a aquest Ajuntament per a imposar arbitris extraordinaris. (Queda sobre la taula).

Idem idem manifestant que s'ha acordat declarar la excepció de subasta per a la contractació de 20.000 bonos de la Exposició Internacional d'Indústries Elèctriques i general espanyola. (Enterat).

Idem idem traslladant el R. D. de 22 de maig últim, referent al projecte d'ampliació del cementiri de Sants. (Passa a informe de l'Assessoria de què's).

La Veu al descobert

A la sessió de 15 d'abril passat, una de les celebrades per l'Ajuntament, en presència dels regidors radicals i nacionalistes, s'aprovà un dictamen de Foment autoritzant a la companyia de Telèfons i a l'empresa de carrers del Bruc i Cortes a instal·lar a les places de Catalunya i Urquiza i carrers del Bruc i Cortes, sota la direcció dels enginyers, per al sosteniment de conduccions telefòniques.

Referint-se a aquest acord consistorial, «La Veu» ha publicat un article, en el qual, d'un costat, es fa una crítica a l'ajuntament i assegura que la ciutat podria agrair aquella instal·lació als radicals, els quals, atropellats als regionalistes, havien tingut una «pau» de raons (?) per a portar-la a terme en detriment de l'interès general.

Els radicals refusen tota participació en l'acord, i en virtut d'aquest criteri, el senyor Rocha es feu ressó de les protestes que en el veïnat ha produït la instal·lació d'aquells dispositius.

Afegí que havent examinat l'expedient, ha vist que un dels punts fou el seu col·legiari senyor Vega, a qui requereix per a que doni explicacions.

Rebutja tota participació en l'acord consistorial, dient que el fet sol és pot explicar admetent que els regionalistes tracten de continuar la comedia que venien representant en el Consistori.

El senyor Abadell i contestà, dient que sempre ha sigut contrari que's portin al Consistori poètiques per oratòries i que, per lo tant, no's pot fer responsable de lo que's digui en un diari.

El senyor Rocha insistí en preguntar si els regionalistes creuen fonamentades les apreciacions del seu diari.

Intervenien els senyors Martorell i Desy, censurant durament a l'autor del so't de «La Veu», al que apiquen fons cal·ligràfics, entre els que recordem el de «Malandrins», que en un paragraf molt ben tallat li aplica el senyor Desy amb la seva oratoria escatant.

El senyor Vega intervé per alusions, explicant el procés d'aquest assumpte, fins que arriba al Consistori, reconeixent el senyor Abadell exactitud dels fets referits pel senyor Vega.

Rectifiquen els senyors Vega, Martorell i Rocha i tots i tots es dona compte de la següent proposició incidental sotscrita pels senyors Balaguer, Juncal, Colomina Maseras, proposant que's suspenguin les obres de col·locació de les columnes de distribució acria de la Companyia general de Telèfons autoritzades en el Consistori de 15 abril últim, per raons d'omni i l'it i p r no haver comptat la dita Companyia la obligació que se li imposa en l'extrem segon de dit acord de presentar nous plans de col·locació de cables subterranis com conseqüència del nou emplaçament. (Aprovada en votació nominal).

El senyor Balaguer defensa la proposició, demanant al senyor Abadell que es llegí el dictamen.

El senyor Fich intervé, futejant als regionalistes.

La proposició s'aprovà per 27 vots contra 4.

Alguns regidors expliquen el seu vot.

Ordre del dia

S'aprovaren els dictamins de l'ordre del dia, que no ofereixen discussió, tots ells d'escàs interès i se passa a discutir els dictamins de

Damunt de la taula

Es posa a discussió el dictamen de Governació referent a l'admissió com a subpermutari del cos mèdic municipal, als metges que gratuïtament acudiren a la crida de l'Alcaldia durant la passada epidèmia.

El senyor Bofill defensa el vot de minoria, combatent-lo el senyor Arola.

Després de llarg debat es posa a votació el primer extrem del dictamen de minoria, per haver-ho així demanat el senyor Vidal i Valls. Es rebutjat per 21 vots contra 9.

El segon extrem és rebutjat aixímateix per 19 vots contra 13.

Tots els demés extrems del dictamen de minoria es donen per rebutjats.

Es sospèn la discussió del dictamen de majoria fins a la vinent sessió.

Es dona compte de varies proposicions

La Audiencia

El crim del carrer de Sant Ramon

Vista de la causa

Sessió del matí

La senyora Curiositat continuà fent de les seves pels voltants del Palau de Justicia. Cada dia acudeix més concurrència al magnífic edifici del Saló de Sant Joan, essent molts els que, després d'esperar tot tres i quatre hores, es queden sense poder trobar un estret seient a la Sala. No en va és Espanya el país on la influència tot ho domina, i com que que qui més què menys coneix a algun funcionari judicial, resulta que's «influença» omplen mitja sala, en perjudici dels no influents.

Després de lo manifestat excusam dir que a un quart de dotze, quan el senyor Longueu donà la veu d'audiencia pública, la sala quedà plena de gom a gom.

Als estrats hi veiem gran nombre d'advocats, entre ells els distingits i coneguts lletrats senyors González Vilart, diputat a Cortes per Igualada; l'ex-diputat a Cortes per Barcelona l'emilia Iglesias; l'ex-computat provincial senyor Borjas Ruiz i els senyors Pung i Bacardí i Josep M. Pi i Suñer.

Seguix la prova testifical. Declara Isabel Vilart, la qual coneixia a les víctimes. Diu que la Vicari tenia un caràcter molt violent i que'l Sebastià era un usurer, que cobrava, en concepte d'interès, una pesseta p r dur.

Joan Guirart, procurador de la casa del carrer de Montserrat, an el Neus Domingo a llogar un pis, diu que aquesta li devia un mesos.

No concordant les manifestacions del declarant amb les de la Blanca respecte a una diligència de desbanc, el president ordena un carter entre's dos.

Francisco Randin, brigada de caradors, diu que deixà 500 pessetes al sargent Marqués, mitjançant una bonificació de 150. Els cent durs el Marqués es entregà a la Blanca davant del propi sargent.

El Marqués avui ja ha satisfet el deute.

Leopold Baró, redactor d'un confrare local, fa algunes aclaracions respecte a una informació que publicà quan succeí el succés.

Rafel Martínez, jove andalús, que per no desmentir la seva procedència intercala, de tant en tant, alguns xistos. Per fi ens parlarà una mica d'Amèrica i ens dirà que el processat per aquesta causa.

Relata la vida del Sebastià i la Vicari. No podem sentir bé la declaració d'aquest testimoni. Al darrera tenim a una jove madrilenya, molt hermosa per cert, i com siga que un vell que passava del 65, demostrava des del començament de la sessió, una extraordinària lleugeresa de dit, la xicota no parava de queixar-se; emperò, l'arribà el tem si res, és lo que que diria ell: «la ocasión la pintan calva».

Seguidament declara un sot. Nouin, ermedi còmic. Confirma que'l Ramón Sebastià es dedicava a la usura, manifestant també que deixava durs a peseta d'interès. Després diu que ell va dir a la Vicari que la Neus no li agradava gens.

A preguntes de la defensa contesta que per la Sebastià Vicari, com a extrem, vent calte a la avaricia, a tal extrem, que per es alviat no menjavem. D'això en dedueix el testimoni la debilitat que sofrien les dues víctimes.

Declaren els forenses, parlant el doctor Bofarrell en representació de tots.

Explica la posició en que trobaren els cadàvers. Diu que'l Sebastià rebé de 12 a 13 fordes i la Vicari un 6 o 7.

Interrogat respecte si la Blanca podia arrastrar el cos del Sebastià amb més facilitat trobant-se el sol ple de sang, contesta afirmativament.

El lletrat senyor Benavides, defensor del processat Marqués, fa una pregunta habilitíssima.

—El Sebastià i la Vicari no eren més als que la Blanca?

Testimoni: Sí, senyor. Molt més alta Benavides: Doncs si és així, no és més probable que les punyalades les dirigís la Blanca al ventre i no al pit?

Testimoni: Sí, senyor.

(Impressió entre'l públic).

Es crida a declarar en Joaquim Sannell, capità de la companyia de caradors en la qual serveix el Marqués. Diu que fa tres anys que's de secretari, i que se'va conegut el dia del qual, tel, és immutuable. En quant a la vida privada del processat diu que la desconeix.

El fiscal senyor Godoy: No és cert que's companyans del sargent Marqués li formaren tribunal d'honor?

Testimoni: No, senyor. Els sargents no poden formar tribunal d'honor. Això sol no poden fer els oficials i quefés. (Grans riuors).

Declara el capità Alvarez, el qual tingué al processat Marqués quatre anys baix les seves ordres, fent constar la seva excel·lent conducta.

En Ramón Díaz, un obrer que tenia entrada a casa del Sebastià, fa una important declaració.

Afirma rotundament que'l gros ganivet que serví per a cometre el crim l'havia vist diferents vegades a casa del Sebastià.

El sargent Nonides diu que fa set anys que és amic del Marqués i que's seus companyans el creuen ignocent.

Un altre sargent repeteix les mateixes manifestacions de l'anterior testimoni. (El Marqués es mostra visiblement emocionat).

La penúltima Concepció Quintana diu que la Vicari, a la qual coneixia, era, al seu entendre, una dona de pessima conducta.

Han declarat altres testimonis i a portant cap detall digne de menció.

A dos quarts de dues el president declara sospesa la sessió per a continuar-la a les cinc de la tarda.

I ara un prece al fiscal: No podria el senyor Godoy parlar una mica més alt? Diem això perquè entendre al fiscal és cosa difícilíssima; i si avui, durant el seu informe, no crida una mica més, ens veurem en el sensible cas de no poder-ne dir ni una sola paraula.

Sessió de la tarda

Comença a les sis en punt. El públic no és tan nombros com en les sessions anteriors. A la tribuna d'invitats hi ha unes quantes senyores.

Seguix la prova testifical. Declaren els sargents de caradors Francisco Romero, Antoni Fontdevila i els veïns del carrer de Montserrat Aleix Maná, Joan Garcia, Francisco Castells i Adolfo Pastor. Tots ells declaren que tenen poca recordació de l'acte.

Processat Progrés Marqués en molt bon concepte.

Es renuncien altres testimonis. I no havent-hi més testimonis es llegí seguidament la prova documental, emplant en aquest tramit una bona estona.

Acabada la lectura, el president invita a les parts a formular les conclusions definitives.

El fiscal sosté íntegres les seves i la acusació privada les modificà en el sentit de mantenir l'acusació contra la Blanca, retirant d'en Marqués, l'acusació de encubridor del crim, sostenint, emperò, la de complix del rob.

El defensor de la Blanca les modificà, basant-se en la darrera declaració de la Neus Domingo, aprenent un sol homicidi, comès en defensa propia, demanant l'absolució.

No cal dir que regna molt d'interès per a escoltar els informes del fiscal i defensor. Respecte al veredict, fan promesses de tota mena i per a tots els gustos.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per a reanar-la avui, a les deu del matí.

Començarà amb l'informe del fiscal. A la tarda continuarà la vista, essent quasi segur que acabarà demà, dissabte, a la tarda.

El defensor del Marqués sosté íntegrament la seva conclusió provisional, declarant-lo irresponsable.

A un quart de set de la tarda s'aixeca la sessió, per

